

1990-cı illərin əvvəli ölkəmizin tələyinin həll olunduğu bir dövr idi. Yenice müstəqillik əldə etmiş dövlət

1992-ci ildə AXC-Müsavat qruplaşmasının girovu halına gətirilmişdi - özünü siyasetçi sayan bir qrup avantürist, dövlət idarəciliyindən anlayışı olmayan şəxs ətrafındakı silahlı birləşmələrə arxalanaraq özbaşnalıqla məşğul olurdu. Bu kimi hallar isə Azərbaycanın ddövlət müstəqilliyini təhdid altına salmış, ölkəmizi uçurumun kənarına gətirmişdi. 1993-cü ilin yayında cəmi bir il hakimiyyətdə olmalarına baxmayaraq ölkəyə xalqa qarşı onilliklər ərzində edilməsi mümkün olmayan pislikləri etmiş şəxslər dövləti hansı təhdidlə üz-üzə qoyduqlarını anladılar - bir illik səriştəsiz hakimiyyət idarəciliyi ilə xalqda kütłəvi etiraz yaranan AXC-Müsavat birləyi suverenliyimizi sual altına qoymuşdu. Belə bir tarixi anda xalqın təkidli tələbi ilə Bakıya gələn ulu öndər Heydər Əliyev xalqının, ölkəsinin xilaskarına çevrildi. İyunun 15-də Milli Məclisin sədri seçilən Ulu Öndər qısa zamanda vətəndaş qarşıdurmasının qarşısını aldı, ölkədə sabitlik bərqrərər oldu.

30 il önce bu gün, yəni 1993-cü il avqustun 29-da ölkədə ozamankı prezident Əbülfəz Elçibəyə etimad göstəriləməsi məsələsi haqqında ümumxalq səsverməsi keçirildi. Referendumda "Siz Azərbaycan Respublikasının Prezidentinə etimad edirsınız?" suali verilmişdi və seçici siyahılara salılmış 4.097.367 vətəndaşın 3.767.928 nəfəri seçkilərdə iştirak etmişdi. Referendumun nəticələrinə görə, 92,02 faizi Ə. Elçibəyə etimad göstərilməsi əleyhinə səs vermiş, yalnız 77.730 nəfəri, yaxud 2,1 faizi ona etimad göstərmişdi. Seçici fəallığı 91,6% olmuşdu. Xalq Elçibəyə etimad göstərməmişdi. Bu etimadsızlığın kökündə isə bir sıra mühüm məqamlar yatırıldı - eyni zamanda, Elçibəyə qarşı olan bu etimad-

sızlıq həmin dövrə xalqın, dövlətin niyatına, xilaskarına çevrilmiş Heydər Əliyevə olan böyük etimadın məntiqi göstəricisi idi. Həmin dövrə bir tərəfdən Azərbaycanın torpaqları işğal olunur, digər tərəfdən, hakimiyyət uğrunda müharibə gedir, üçüncü bir tərəfdən, Azərbaycan parçalanmaq üzrə idi. Ölkəni bu həddə gətirənlər isə son anda yaxalarını kənarə çəkməyə çalışırlar. Belə bir dövrə hakimiyyətə kifayət qədər təcrübə sahibi olan, dünyada və bölgədə tanınan, Azərbaycanı uzun illər idarə etmiş biri gəlməli idi - belə bir insan isə ümummilli lider Heydər Əliyev idi.

Məsələ ilə bağlı fikirləri ni "Yeni Azərbaycan" a bölüşən politoloq Qabil Hüseynli həmin dövrü olduqca qarname-qarşıq, həyəcanlı dövr kimi xarakterizə etdi. Onun sözə-

ları görünən vətəndaş müharibəsinin qarşısını almaq istiqamətində böyük sə göstərdi. Həmin vaxt prezident olan Elçibəy paytaxtı tərk edərək doğuldugu Kələki kəndinə getmişdi. Hakimiyyətin bütün çətinlikləri, dövlətin bütün məsu-

yalətlərdə gərginlik yaratmaq cəhdləri ölkədəki hakimiyyət aqoniyasından, hakimiyyətin proseslərə hakim ola bilməməsindən xəbər verirdi. Buna görə də xalq Naxçıvan Ali Məclisinin sədri olan Heydər Əliyev müraciətlər edirdilər,

Onu israrla Bakıya çağırırlar. Xalq Heydər Əliyevin yarada biləcəyi möhkəm və qüvvətli hakimiyyətin Azərbaycanın inkişafına yol açacağına inandırdı. İnanırdı ki, bu, ermənilər üzərindəki qələbəni də təmin edəcək, müstəqilliyin əbədi və dönməz xarakterini də təmin edəcək. Belə də oldu".

Q.Hüseynlinin sözlərinin görə, Heydər Əliyevin paytaxta qayıdışı, yenidən hakimiyyətdə təmsil olunması

hakimiyyətə ehtiyac duyurdu. Ümummilli liderin tezliklə ölkədə qayda qanun yaradacağına böyük inam vardı. Bu əhval - ruhiyyə referandumun nəticələrində özəksini tapdı. Referendumda iştirak edənlərin 92,02 faizinin Elçibəyə qarşı etimadsızlıq göstərməsi ona olan inamsızlığının nəticəsi idi. Bu xalqın Heydər Əliyevə böyük inamının da bariz sübutu idi və bu amil özünü referendumdan sonra keçirilən prezident seçkilərində də ortaya qoydu. Beləliklə, Heydər Əliyevin Prezident seçilməsi ilə hakimiyyət strukturları tam toplandı, hakimiyyətin qarşısında duran vəzifələr və hədəflər müəyyənləşdi. Heydər Əliyev özünün şəxsi nümunəsi ilə möhkəm və milli hədəflərə doğru yönəldilmiş, müharibənin doğurduğu ağır nəticələrin aradan qaldırılması istiqmətində ciddi kurs götürmüş və ölkənin xalqın maddi rəfahı üçün çalışan bir hakimiyyətin formulunu ortaya qoydu. Bütün bunların əldə olunmasında Heydər Əliyevin səyləri böyük rol oynadı", - deyə Q.Hüseynli əlavə edib. Onun sözlərinin görə, Heydər Əliyev bütün çətinliklərin öhdəsindən gələ bildi - Qarabağ problemini, Qarabağ həqiqətlərini dünyaya yamaq üçün uzun illər mübarizə apardı. Bu mübarizə isə öz nəticəsini verdi. Heydər Əliyevin siyasi varisi olan Ali Baş Komandan, Prezident İlham Əliyev bu siyaseti uğurla davam etdirir. Azərbaycanın haqq işini bütün dünyaya bəyan edən Ali Baş Komandan 44 günlük müharibə ilə 30 ilə yaxın işğal altındaki torpaqlarımızın azadlığına nail oldu. Bu səbəbdən də 29 avqust 1993-cü il referendumu Azərbaycanın tarixində xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

P.İSMAYILOV

1993-cü ilin 29 avqustunda keçirilmiş referendumun nəticələri xalqın Heydər Əliyevə böyük inamının bariz sübutu idi

rinə görə, dövrün iqtidarı məcbur olub Heydər Əliyevi Bakıya çağırılmışdı. Həmin vaxt Ulu Öndər blokadada olan Naxçıvanı bütün gücü ilə düşmən işğalından qoruyurdu. Heydər Əliyev öz böyükliyindən, nüfuzundan istifadə edərək çox çətin bir şəraitde Naxçıvanı qorudu, saxladı. Artıq Azərbaycan üçün böyük təhlükə yaranan zaman Heydər Əliyev yenə də öz həyatını təhlükə altına ataraq Bakıya gəldi. Heydər Əliyev hakimiyyətə qayıtdıqdan sonra ölkədəki anarxiyanı aradan qaldırmış, ilkin işarti-

liyəti isə Ali Sovetin Sədri ümummilli liderimiz Heydər Əliyevin üzərində qalmışdı. Heydər Əliyev dəfələrlə Kələkidə olan Elçibəyə müraciət edərək geriyə qayıtmamasını bildirmişdi. Amma bu çağrıqlar heç bir nəticə vermedi: "Əhali onsuz da Elçibeyin bir illik hakimiyyətdən tam narazı idi. O narazılığı bu həddə çatdırın səbəblər isə çox idi. Ölkədə hökm sürən hərc-mərclik, başsızlıq, hakimiyyət boşluğu xalqı cana getirmişdi. Qeyri-formal silahlı dəstələrin boy göstərməsi, onların Bakıda və

xalqda böyük ümidi yaratmışdı. Xalq Heydər Əliyevin simasında hakimiyyət boşluğununu dolduracaq, qüdrətli, qüvvətli və mərkəzləşdirilmiş hakimiyyət yaradacaq bir şəxsi göründü, Ona inanırdı. "Mən deyərdim ki, insanlar yeni prezident seçkilərinin keçirilməsi və bu seçkilərdə Heydər Əliyevə səs verməsək istədiklərini açıq şəkildə biruzə verirdilər. Həmin dövrə referendumdan əldə edilən nəticələr tam real gerçəklilik əks etdirirdi. Çünkü əhali yeniliyə, dəyişikliyə, möhkəmləndirilmiş dataqlara malik bir